

Szkoła „SŁOWA BOŻEGO” Poniedziałek : 16 lutego 2026

Jk 1,1-11 (Biblia Tysiąclecia)

(1) Jakub, sługa Boga i Pana Jezusa Chrystusa, śle pozdrowienie dwunastu pokoleniom w rozproszeniu. (2) Za pełną radość poczytujcie to sobie, bracia moi, ilekroć spadają na was różne doświadczenia. (3) Wiedźcie, że to, co wystawia waszą wiarę na próbę, rodzi wytrwałość. (4)

Wytrwałość zaś winna być dziełem doskonałym,

abyście byli doskonali, nienaganni, w niczym nie wykazując braków. (5) Jeśli zaś komuś z was brakuje mądrości, niech prosi o nią Boga, który daje wszystkim chętnie i nie wymawiając; a na pewno ją otrzyma. (6) Niech zaś prosi z wiarą, a nie wątpi o niczym. Kto bowiem żywi wątpliwości, podobny jest do fali morskiej wzbudzonej wiatrem i miotanej to tu, to tam. (7) Człowiek ten niech nie myśli, że otrzyma cokolwiek od Pana, (8) bo jest mężem chwiejnym, niestałym we wszystkich swych drogach. (9) Niech się zaś ubogi brat chlubi z wyniesienia swego, (10) bogaty natomiast ze swego poniżenia, bo przeminie niby kwiat polny. (11) Wzeszło bowiem palące słońce i wysuszyło łąkę, kwiat jej opadł, a piękny jej wygląd zginął. Tak też bogaty przeminie w swoich poczynaniach.

Medytacja z miesięcznika: „Słowo wśród nas”

Wytrwałość jest jedną z tych cech charakteru, które doceniają wszyscy. Umiejętność trzymania się obranego kierunku w niesprzyjających okolicznościach jest często tym czynnikiem, który rozstrzyga pomiędzy powodzeniem a klęską.

Apostoł Jakub uważa również, że wytrwałość jest bardzo istotnym elementem naszej wiary – tak ważnym, że zrównuje ją z doskonałością. Posuwa się aż do stwierdzenia, że doświadczenia, jakie na nas spadają, powinniśmy uważać za „**pełną radość**”, gdyż dają nam one szansę ćwiczenia się w wytrwałości.

Wiemy jednak, jak **trudno jest być wytrwałym**, a już zwłaszcza w naszej wędrówce z Panem.

- ❖ Czujemy się znużeni walką z pokusami.
- ❖ Męczą nas wyrzeczenia.
- ❖ Zastanawiamy się czy Bóg rzeczywiście słyszy nasze modlitwy.
- ❖ Nie wiemy, jak długo zdołamy jeszcze kochać tych, którzy nie odpowiadają nam miłością na miłość.

Co więc mamy czynić, żeby nie zboczyć z kursu? Co czynić, aby iść naprzód z niesłabnącą ufnością, kiedy nasza wiara jest poddawana próbom i mamy już wszystkiego dosyć?

Spójrzmy na Jezusa.

On też na pewno był znużony wędrówką od wsi do wsi, od miasta do miasta, bez własnego kąta, gdzie mógłby się schronić i odpocząć. Musiał być zmęczony ciągłym nagabywaniem przez ludzi, którzy koniecznie chcieli zobaczyć cud, którzy chcieli Go dotknąć, żeby odzyskać zdrowie. Z pewnością drażniące były ciągłe ataki ze strony przywódców religijnych, tak małostkowe i bezduszne.

Jednak Jezus czynił to, co do Niego należało. Każdy dzień niósł ze sobą twarde wymagania, ale **Ojciec dawał Mu łaskę wytrwałości – aż do końca, aż do śmierci na krzyżu.**

My także możemy liczyć na to, że Bóg da nam łaskę wytrwałości. Nie znaczy to, że pod działaniem łaski wszystko stanie się łatwe. Czasami musimy po prostu wbrew wszystkiemu robić to, co do nas należy – tak jak czynił to Jezus. Z ufnością, że znajdziemy w sobie dość siły, aby iść dalej. Kiedy będziemy prosić Boga o wytrwałość, On da nam tę siłę.

Każdy z nas musi stawiać czoło jakimś wyzwaniom, czy będzie to trudna relacja, silna pokusa, czy przewlekła choroba. Modląc się o łaskę wytrwania w swoich własnych próbach, pomódl się także za wszystkich innych czytelników Słowa wśród nas, którzy potrzebują tej samej łaski. A następnie uciesz się tym, że gdy ty polecasz ich Bogu, oni także modlą się za ciebie! Ps 119,67-68.71-72.75-76

„Jezu, pomóż mi wytrwale stawiać czoło wszystkim trudnościom, które dziś napotkam”.

Mk 8,11-13

(11) Nadeszli faryzeusze i zaczęli rozprawiać z Nim, a chcąc wystawić Go na próbę, domagali się od Niego znaku. (12) On zaś westchnął głęboko w duszy i rzekł: Czemu to plemię domaga się znaku? Zaprawdę powiadam wam: żaden znak nie będzie dany temu plemieniu. (13) I zostawiwszy ich, wsiadł z powrotem do łodzi i odpłynął na drugą stronę.

Szkoła „SŁOWA BOŻEGO”

Wtorek :
17 lutego 2026

Jk 1,12-18 (Biblia Tysiąclecia)

(12) Błogosławiony mąż, który wytrwa w pokusie, gdy bowiem zostanie poddany próbie, otrzyma wieniec życia, obiecany przez Pana tym, którzy Go miłują. (13) Kto doznaje pokusy, niech nie mówi, że Bóg go kusi. Bóg bowiem ani nie podlega pokusie ku złemu, ani też nikogo nie kusi. (14) To własna pożądliwość wystawia każdego na pokusę i nęci.. (15) Następnie pożądliwość, gdy pocznie, rodzi grzech, a skoro grzech dojrzeje, przynosi śmierć. (16) Nie dajcie się zwodzić, bracia moi umiłowani! (17) Każde dobro, jakie otrzymujemy, i wszelki dar doskonały zstępują z góry, od Ojca światła, u którego nie ma przemiany ani cienia zmienności.

(18) **Ze swej woli zrodził nas przez słowo prawdy**, byśmy byli jakby pierwocinami Jego stworzeń.

Medytacja z miesięcznika: „Słowo wśród nas”

Pomyśl, z jakim przejęciem żona i mąż witają na świecie swoje nowo narodzone dziecko. Ile w nich radości, wdzięczności i miłości! Ile szczęścia i nadziei!

A teraz uświadom sobie, że **Bóg żywi podobne uczucia wobec każdego z nas**.

Apostoł Jakub mówi nam przecież, że Bóg „**zrodził nas**” mocą swego słowa. A te duchowe narodziny, które mają miejsce w czasie chrztu niosą wielką radość Ojcowskiemu sercu.

Jednak radości z naszego chrztu towarzyszy świadomość, że musimy wzrastać w wierze. Podobnie rodzice uszczęśliwieni narodzinami potomka zdają sobie sprawę, że przed ich dzieckiem jest jeszcze długa droga rozwoju.

Co sprawia, że wzrastamy w wierze?

Na pewno **potrzebujemy spotkania z Jezusem**

- ❖ w sakramentach świętych, ale
- ❖ potrzebujemy również spotkania z Nim w Biblii.

To właśnie przez Pismo Święte poznajemy Jezusa.

- ✚ Spotykamy Go w opowieściach ewangelicznych, a gdy je stale od nowa rozważamy, pogłębia się nasza więź z Jezusem.
- ✚ Możemy towarzyszyć Mu wyobraźnią w wędrówkach, stawać w tłumie, który On naucza, i wśród chorych, których uzdrawia.

Kiedy to czynimy, przybliżamy się duchowo do Niego, poznajemy Go coraz lepiej i umacniamy się w wierze, że On także i teraz jest z nami.

Pismo Święte formuje też nasz sposób myślenia.

- ❖ Pomaga nam coraz głębiej rozumieć, kim jest Bóg i co dla nas uczynił w Chrystusie.
- ❖ Pomaga nam wybierać raczej wartości Boga niż wartości świata.
- ❖ Wreszcie, Pismo Święte jest kanałem, przez który mówi do nas Duch Święty.

Kiedy je czytamy, zdarza się, że jakiś fragment przemawia do nas w sposób szczególny – Pan posługuje się nim, aby nas prowadzić, pocieszać i wspierać w naszej codzienności.

Czytaj więc codziennie Pismo Święte i rozważaj to, co czytasz.

Weźmy, na przykład, inny werset z dzisiejszego czytania: „**Każde dobro, jakie otrzymujemy, i wszelki dar doskonały zstępują z góry, od Ojca światel**” (Jk 1,17).

Co czujesz, kiedy to czytasz? Może budzi się w tobie chęć podziękowania Bogu za Jego dobrodziejstwa? A może przychodzi ci na myśl, że pomimo twoich różnych problemów Bóg wciąż wszystkim kieruje i jest dobry. Jeśli Pismo Święte daje ci jakieś natchnienie, traktuj je poważnie. Może właśnie w tej chwili, posługując się tym tekstem, Bóg chce „zrodzić” coś nowego w twoim życiu!

„Panie, rozbudź we mnie głód Twojego słowa”.

Mk 8, 14 - 21

(14) A uczniowie zapomnieli wziąć chlebów i tylko jeden mieli z sobą w łodzi. (15) Wtedy im przykazał: Uważajcie, strzeżcie się kwasu faryzeuszów i kwasu Heroda. (16) Oni zaczęli rozprawiać między sobą o tym, że nie mają chleba. (17) Jezus zauważył to i rzekł im: Czemu rozprawiacie o tym, że nie macie chleba? Jeszcze nie pojmujecie i nie rozumiecie, tak otępiały macie umysł?

(18) **Macie oczy, a nie widzicie; macie uszy, a nie słyszycie?**

Nie pamiętacie, ile zebraliście koszów pełnych ułomków, (19) kiedy połamalem pięć chlebów dla pięciu tysięcy? Odpowiedzieli Mu: Dwanaście. (20) A kiedy połamalem siedem chlebów dla czterech tysięcy, ile zebraliście koszów pełnych ułomków? Odpowiedzieli: Siedem. (21) I rzekł im: Jeszcze nie rozumiecie?

Środa Popielcowa

Szkoła

„**SŁOWA BOŻEGO**”

Środa :

18 lutego 2026

Jl 2,12-18 (Biblia Tysiąclecia)

(12) Przeto i teraz jeszcze - wyrocznia Pana:

**Nawróćcie się do Mnie całym swym sercem,
przez post i płacz, lament.**

(13) Rozdzierajcie jednak serca wasze, a nie szaty! Nawróćcie się do Pana Boga waszego! On bowiem jest łaskawy, miłosierny, nieskory do gniewu i wielki w łaskawości, a lituje się na widok niedoli. (14) Kto wie? Może znów pożałuje i pozostawi po sobie błogosławieństwo [plonów] na ofiarę z pokarmów i ofiarę płynną dla Pana Boga waszego. (15) Na Syjonie dmijcie w róg, **zarządźcie święty post**, ogłoście uroczyste zgromadzenie. (16) Zbierzcie lud, zwołajcie świętą społeczność, zgromadźcie starców, zbierzcie dzieci, i ssących piersi! Niech wyjdzie oblubieniec ze swojej komnaty a oblubienica ze swego pokoju! (17) Między przedsionkiem a ołtarzem niechaj płaczą kapłani, słudzy Pańscy! Niech mówią: Przepuść, Panie, ludowi Twojemu i nie daj dziedzictwa swego na pohańbienie, aby poganie nie zapanowali nad nami. Czemuż mówić mają między narodami: Gdzież jest ich Bóg? (18) I Pan zapalił się zazdrosną miłością ku swojej ziemi, i zmiłował się nad swoim ludem.

Medytacja z miesięcznika: „Słowo wśród nas”

Co roku **Wielki Post** rozpoczyna się tym samym czytaniem z Księgi Joela, w którym

Bóg wzywa lud Izraela do nawrócenia.

Kościół wybiera ten fragment, ponieważ wzywa nas, abyśmy w rozpoczynającym się właśnie okresie Wielkiego Postu także powrócili całym sercem do Boga. Dla Izraelitów powrót do Boga oznaczał, że wszyscy gromadzili się razem i błagali Pana o wybawienie. Wspólnie także pościli, w tym również ci, którzy normalnie zwolnieni byli z obowiązku postu, czyli osoby starsze, dzieci i nowo zaślubieni małżonkowie.

Prorok opisuje jedną z wielu sytuacji, gdy Izraelici odpowiedzieli na wezwanie Boga i zwrócili się do Niego ze szczerą skruchą, a On „**zapłonął zazdrośną miłością ku swojej ziemi i zmiłował się nad swoim ludem**” (Jl 2,18).

Podobnie jak grzech jest odwróceniem się od Boga, tak skrucha jest zwróceniem się ku Niemu z powrotem. Możemy czynić to z ufnością i nadzieją, ponieważ

- ✚ **Ten, do którego się zwracamy, jest Bogiem**, który **lituje się nad nami**, tak jak zmiłował się nad Izraelitami.
- ✚ **Ponieważ Ten, do którego się zwracamy, stworzył nas z miłości**, a Jego największym pragnieniem jest to, byśmy kroczyli u Jego boku.
- ✚ **Ponieważ Ten, do którego się zwracamy, jest Bogiem nieskończonego miłosierdzia**, który posłał na świat swojego Syna, aby nas odkupił. A wszystko po to, abyśmy mogli trwać z Nim na wieki.
- ✚ **Ponieważ Ten, do którego się zwracamy, wie o nas wszystko** – to, co dobre, i to, co złe – a mimo to wzywa nas, abyśmy poszli za Nim i stali się jego uczniami.

Rozpoczynając okres Wielkiego Postu, nie ukrywaj niczego przed Panem. Przyjdź do Niego, by w szczerości i pokorze wyznać Mu swoje grzechy. Pamiętaj jednak, że odwracając się od grzechu, zwracasz się ku Bogu. Czynisz to również przez modlitwę, post i jałmużnę. Uwierz, że On, podobnie jak Izraelitom, odpowie także tobie. Na szczerą skruchę odpowie przebaczeniem, miłosierdziem i łaską trwałych zmian w twoim życiu.

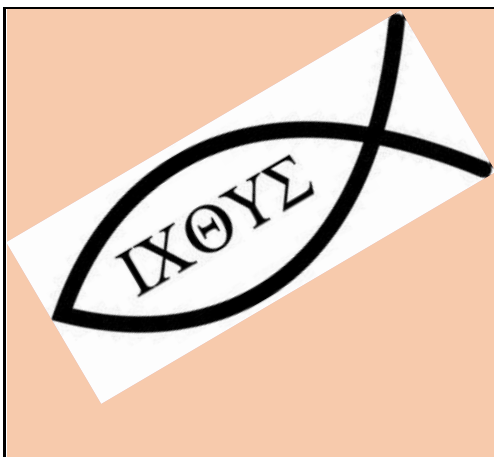
„Jezu, pomóż mi w tym Wielkim Poście całym sercem nawrócić się ku Tobie”.

Ps 51,3-6.12-14.17 2 Kor 5,20--6,3

Mt 6,1-6.16-18

(1) Strzeżcie się, żebyście uczynków pobożnych nie wykonywali przed ludźmi po to, aby was widzieli; inaczej nie będziecie mieli nagrody u Ojca waszego, który jest w niebie. **(2)** Kiedy więc dajesz jałmużnę, nie trąb przed sobą, jak obłudnicy czynią w synagogach i na ulicach, aby ich ludzie chwalili. Zaprawdę, powiadam wam: ci otrzymali już swoją nagrodę. **(3)** Kiedy zaś ty dajesz jałmużnę, niech nie wie lewa twoja ręka, co czyni prawa, **(4)** aby twoja jałmużna pozostała w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie. **(5)** Gdy się modlicie, nie bądźcie jak obłudnicy. Oni lubią w synagogach i na rogach ulic wystawać i modlić się, żeby się ludziom pokazać. Zaprawdę, powiadam wam: otrzymali już swoją nagrodę. **(6)** Ty zaś, gdy chcesz się modlić, wejdź do swej izdebki, zamknij drzwi i módl się do Ojca twego, który jest w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie.

(16) Kiedy pościecie, nie bądźcie posępni jak obłudnicy. Przybierają oni wygląd ponury, aby pokazać ludziom, że poszczą. Zaprawdę, powiadam wam: już odebrali swoją nagrodę. **(17)** Ty zaś, gdy pościsz, namaść sobie głowę i umyj twarz, **(18)** aby nie ludziom pokazać, że pościsz, ale Ojcu twemu, który jest w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie.

Szkoła

„SŁOWA BOŻEGO”

Czwartek :

19 lutego 2026

Pwt 30,15-20 (Biblia Tysiąclecia)

(15) Patrz! Kładę dziś przed tobą życie i szczęście, śmierć i nieszczęście.

(16) Ja dziś nakazuję ci miłować Pana, Boga twego, i chodzić Jego drogami, pełniąc Jego polecenia, prawa i nakazy, abyś żył i mnożył się, a Pan, Bóg twój, będzie ci błogosławił w kraju, który idziesz posiąść. **(17)** Ale jeśli swe serce odwrócisz, nie usłuchasz, zbłądzisz i będziesz oddawał pokłon obcym bogom, służąc im - **(18)** oświadczam wam dzisiaj, że na pewno zginiecie, niedługo zabawicie na ziemi, którą idziecie posiąść, po przejściu Jordanu. **(19)** Biorę dziś przeciwko wam na świadków niebo i ziemię, kładę przed wami życie i śmierć, błogosławieństwo i przekleństwo.

Wybierajcie więc życie, abyście żyli wy i wasze potomstwo,

(20) miłując Pana, Boga swego, słuchając Jego głosu, Ignąc do Niego; bo tu jest twoje życie i długie trwanie twego pobytu na ziemi, którą Pan poprzysiągł dać przodkom twoim: Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi.

Medytacja z miesięcznika: „Słowo wśród nas”

Czy chcesz, aby twój tegoroczny Wielki Post był owocny?

Spróbuj myśleć o nim jako o wędrowce, którą podejmujesz wraz z uczniami, gdy Jezus przygotowuje się do swojej męki, śmierci i zmartwychwstania. Usłyszysz, jak naucza i opowiada przypowieści; zobaczysz, jak uzdrawia chorych i karmi głodnych.

Jak Mu odpowiesz?

- ❖ Każdy dzień, każdy krok tej wędrówki jest kolejną okazją do podjęcia decyzji, aby pójść za Nim.
- ❖ Pójście za Panem pociąga za sobą konieczność dokonywania wyborów.

Mówi o tym każde z dzisiejszych czytań.

1. **Mojżesz** w swojej mowie pożegnalnej do Izraelitów podkreśla, że pragnąc otrzymać Boże życie, muszą zdecydować czy chcą iść za Bogiem i być Mu posłuszni (Pwt 30,15-20).
2. **Jezus** zapowiada swoją mękę, a następnie otwarcie mówi uczniom:
„Jeśli ktoś chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co dnia bierze krzyż swój i niech Mnie naśladuje” (Łk 9,23).
3. Z kolei **psalm responsoryjny** opisuje szczęście błogosławionych, którzy służą Panu – nie idą za radą grzeszników, lecz mają upodobanie w rozmyślaniach nad Prawem Pańskim – a w rezultacie stają się jak dobrze nawodnione, owocujące drzewo.

To samo odnosi się do nas – podobnie jak Izraelici, jak uczniowie, jak ludzie opisani w psalmie – wybierając Boga, otrzymujemy życie.

Dlatego niezależnie od tego ile masz lat, kim jesteś i w jakim stanie żyjesz, znajdź w Wielkim Poście więcej czasu na modlitwę i rozważanie słowa Bożego.

- ❖ Idź do kościoła na nabożeństwo Drogi Krzyżowej.
- ❖ Daj coś od siebie ubogim – na przykład zatrzymaj się przy bezdomnym na ulicy i porozmawiaj z nim lub zaangażuj się w zbiórkę żywności dla ubogich.
- ❖ Pozmywaj po rodzinnym posiłku czy posprzątaj porzucane przez najbliższych rzeczy – i zrób to z uśmiechem.

Brzmi to trochę jak lista spraw do załatwienia. Ale chodzi tu o coś innego.

Poświęcając więcej czasu na modlitwę, zauważysz w sobie więcej radości i zadowolenia, nawet w trudnościach. Jeśli zapomnisz o sobie, otwierając się na potrzebujących, zrozumiesz głębiej miłość Jezusa do ubogich. Służba bliskim, nawet wtedy, gdy cię oni drażnią, wleje ci w serce więcej pokoju.

Każdy wybór pójścia za Jezusem w konkretnej sytuacji pokrzepia twoją duszę, jak rzeka nawadniająca drzewo (Ps 1,3). Poddaż się więc działaniu łaski Bożej i powiedz Panu „tak”.

Idąc za Jezusem w Wielkim Poście dzień po dniu, zaczniesz stopniowo upodabniać się do Niego

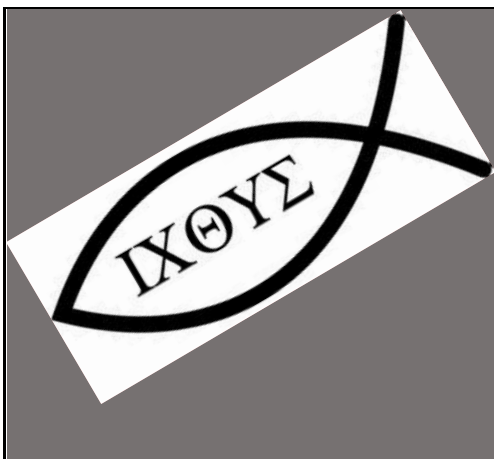
w swoich myślach, słowach i uczynkach. Tak będzie działać w tobie Jego życie!

„**Panie**, pomóż mi wybierać Ciebie i iść za Tobą w każdej sytuacji”.

Ps 1,1-4.6 **Łk 9, 22-25**

(22) I dodał: Syn Człowieczy musi wiele wycierpieć: będzie odrzucony przez starszyznę, arcykapłanów i uczonych w Piśmie; będzie zabity, a trzeciego dnia zmartwychwstanie. (23) Potem mówił do wszystkich: Jeśli kto chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co dnia bierze krzyż swój i niech Mnie naśladuje! (24) Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa. (25)

Bo cóż za korzyść ma człowiek, jeśli cały świat zyska, a siebie zatraci lub szkodę poniesie?

Szkoła

„SŁOWA BOŻEGO”

Piątek :
20 lutego 2026

Iz 58,1-9a (Biblia Tysiąclecia)

(1) Krzycz na całe gardło, nie przestawaj! Podnoś głos twój jak trąba! Wytnij mojemu ludowi jego przestępstwa i domowi Jakuba jego grzechy! (2) Szukają Mnie dzień za dniem, pragną poznać moje drogi, jak naród, który kocha sprawiedliwości nie opuszcza Prawa swego Boga. Proszą Mnie o sprawiedliwe prawa, pragną bliskości Boga: (3) Czemu pościliśmy, a Ty nie wejrzałeś? Umartwialiśmy siebie, a Tyś tego nie uznał? Otóż w dzień waszego postu wy znajdujecie sobie zajęcie i uciskacie wszystkich waszych robotników. (4) Otóż pościecie wśród waśni i sporów, i wśród bicia niegodziwą pięścią. Nie pościecie tak, jak dziś czynicie, żeby się rozlegał zgiew wasz na wysokości. (5) Czyż to jest post, jaki Ja uznaję, dzień, w którym się człowiek umartwia? Czy zwieszanie głowy jak sitowie i użycie woru z popiołem za posłanie - czyż to nazwiesz postem i dniem miłym Panu? (6)

Czyż nie jest raczej ten post, który wybieram:

rozerwać kajdany zła, rozwiązać więzy niewoli, wypuścić wolno uciśnionych i wszelkie jarzmo połamać; (7) dzielić swój chleb z głodnym, wprowadzić w dom biednych tułaczy, nagiego, którego ujrysz, przyodziać i nie odwrócić się od współziomków. (8) Wtedy twoje światło wzejdzie jak zorza i szybko rozkwitnie twe zdrowie. Sprawiedliwość twoja poprzedzać cię będzie, chwała Pańska iść będzie za tobą. (9) Wtedy zawołasz, a Pan odpowie, wezwiesz pomocy, a On [rzeknie]: Oto jestem!

Medytacja z miesięcznika: „Słowo wśród nas”

Izraelici mieli tak wielki szacunek dla świętości Boga, że, sprawując kult w świątyni, drobiazgowo przestrzegali przepisów. Na przykład przed rozpoczęciem modlitwy dokonywali obmyć rytualnych. Zgodnie z nakazem Boga powstrzymywali się od niektórych pokarmów, aby odróżnić się od sąsiednich narodów. Pościli w Dzień Pojednania, aby wyrazić swój żal za grzechy. Pościli też dodatkowo w inne dni, aby oddać cześć Bogu lub błagać Go w jakiejś intencji.

Te akty pobożności były wielkim świadectwem ich przekonania o świętości Boga. Zarazem jednak niosły one ze sobą ryzyko skupienia się na czysto zewnętrznej stronie kultu.

Drobiazgowe zachowywanie przepisów łatwo mogło stać się dla Izraelitów jedynie skuteczną strategią, pozwalającą nakłonić Boga do spełnienia zanoszonych do Niego prośb.

A wtedy, po wyjściu ze świątyni czy zakończeniu postu, szybko powracali do swego samolubnego postępowania.

Słowa Izajasza z pierwszego czytania są reakcją na tę błędną postawę. Poucza on lud, **jakiego postu Bóg od niego oczekuje**. Oczywiście nie potępia postu, przypomina natomiast jego prawdziwe znaczenie – **wyrażenie szacunku wobec Boga poprzez miłość bliźniego**.

Bóg nie daje nam reguł po to, żebyśmy mieli szansę wykazać się przed Nim swoim posłuszeństwem. Są one raczej narzędziami, mającymi tak nas ukształtować, byśmy stali się do Niego podobni. **Sensem wielkopostnych wyrzeczeń jest to, by uczyć się patrzeć i postępować po Bożemu** – aby dobrowolnie podejmować ofiary z miłości do innych.

- **Czy jest rzeczą dobrą regularnie uczestniczyć we Mszy świętej, przystępować do spowiedzi, pościć, wspierać akcje charytatywne, unikać poważnych grzechów?**

Oczywiście!

Bóg jednak chce jeszcze więcej – aby te praktyki stały się żywymi, dotykającymi aktami miłości.

Bóg kieruje dziś do ciebie to samo słowo, co kiedyś do Izraelitów. Opisuje taki rodzaj postu, który sprawia Mu radość. Nie ma w tym nic ukrytego, tajemniczego czy mistycznego. Ale również nie jest to łatwe. Wiemy jednak, czego Bóg od nas pragnie, toteż skoncentrujmy się na szukaniu sposobów, dzięki którym będziemy mogli to wypełnić.

Dziś na modlitwie poproś Ducha Świętego, aby wskazał ci choć jeden sposób, w jaki możesz praktykować post miły Bogu.

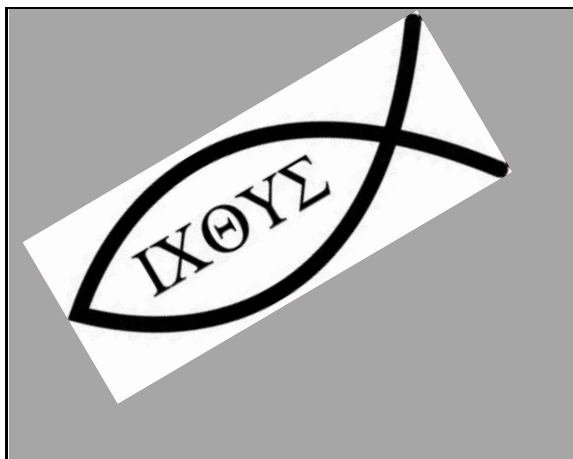
- **Czy znasz kogoś, kto jest zniewolony, uciśniony, głodny, bezdomny czy nagi?**
- **Zrób coś dla niego**, a „**twoje światło wejdzie jak zorza**” (Iz 58,8).

„Panie, pomóż mi podjąć taki post, który będzie Tobie miły”.

Ps 51,3-6.18-19

Mt 9,14-15

(14)Wtedy podeszli do Niego uczniowie Jana i zapytali: Dlaczego my i faryzeusze dużo pościmy, Twój zaś uczeń nie poszcza? (15) Jezus im rzekł: Czy goście weselni mogą się smucić, dopóki pan młody jest z nimi? **Lecz przyjdzie czas, kiedy zabiorą im pana młodego, a wtedy będą pościć.**

Szkoła „SŁOWA BOŻEGO”

Sobota :
21 lutego 2026

Iz 58,9b-14 (Biblia Tysiąclecia)

Jeśli u siebie usuniesz jarzmo, **przestaniesz** grozić palcem i **mówić**
przewrotnie,

(10) jeśli podasz twój chleb zgłodniałemu i nakarmisz duszę przygnębianą, wówczas twe światło zabłyśnie w ciemnościach, a twoja ciemność stanie się południem. (11) Pan cię zawsze prowadzić będzie, nasyci duszę twoją na pustkowiach. Odmłodzi twoje kości, tak że będziesz jak zroszony ogród i jak źródło wody, co się nie wyczerpie. (12) Twoi ludzie zabudują prastare zwaliska, wzniesiesz budowle z odwiecznych fundamentów. I będą cię nazywać naprawcą wyłomów, odnowicielem rumowisk - na zamieszkanie. (13) Jeśli powściągniesz twe nogi od przekraczania szabatu, żeby w dzień mój święty spraw swych nie załatwiać, jeśli nazwiesz szabat rozkoszą, a święty dzień Pana - czcigodnym, jeśli go uszanujesz przez unikanie podróży, tak by nie przeprowadzać swej woli ani n (14) wtedy znajdziesz twą rozkosz w Panu. Ja cię powiodę w triumfie przez wyżyny kraju, karmić cię będę dziedzictwem Jakuba, twojego ojca. Albowiem usta Pańskie to wyrzekły.

Medytacja z miesięcznika: „**Słowo** wśród **nas**”

Po przeczytaniu tych słów, możemy łatwo uznać, że właściwie one nas nie dotyczą.

Ale czy nigdy nie zdarzyło ci się powiedzieć: „Wcale ci nie jest przykro!”, kiedy ktoś usiłował cię przeprosić, lub: „Ma, na co zasłużyła!”, kiedy nielubianej przez ciebie osobie powinęła się noga? Albo: „Jesteś beznadziejny”, kiedy zdenerwował cię ktoś bliski?

Chyba każdy z nas miewa sytuacje, kiedy mówi lub myśli coś takiego, kiedy ocenia lub osądza innych, kiedy odczuwa satysfakcję na widok cudzej porażki. A potem żałujemy pochopnych słów czy wstydzimy się nieżyczliwych myśli.

Na szczęście Jezus, jeśli tylko Go o to poprosimy, pomoże nam traktować innych z taką samą miłością, współczuciem i miłosierdziem, z jakim On nas traktuje. Oczywiście nie odbywa się to automatycznie ani natychmiastowo. Często najpierw trzeba po prostu zastanowić się, dlaczego mówimy to, co mówimy.

I tu właśnie potrzebujemy Jezusa.

On pomaga nam zajrzeć w nasze serca i zobaczyć korzeń, z którego biorą się takie raniące słowa – ponieważ z pewnością mają one swoją przyczynę.

Zapytaj jakiegokolwiek terapeuty, a powie ci, że ludzie, którzy sami zostali zranieni, często następnie ranią innych. Czasami raniące słowa biorą się z naszych egoistycznych pragnień albo utajonych pretensji, że ludzie nie traktują nas tak, jak na to, naszym zdaniem, zasługujemy.

- Może i ty zmagasz się teraz z nieprzebaczeniem czy urazą.
- Może jakieś dawne zranienie rzutuje dziś na twoje relacje.
- A może po prostu chcesz za wszelką cenę dostać to, czego pragniesz – i to natychmiast!

Niezależnie od tego, jaki jest korzeń raniących słów, pamiętaj, że Jezus chce ci pomóc. Chce oświecić twoje serce i zapewnić cię, że twoje życie jest w Jego rękach – i dlatego nie musisz na nikogo naskakiwać. Nie musisz atakować ani przyjmować pozycji obronnych, gdyż Chrystus troszczy się o ciebie w najlepszy sposób. Ma moc uleczyć twoje zranienia i umocnić twoje serce. Nierzadko uważamy, że Wielki Post jest czasem, w którym robimy coś dla Boga. Ale jest to również czas, w którym Bóg pragnie czynić coś dla nas.

W trakcie swojej wielkopostnej wędrówki proś Go, aby pomógł ci zrezygnować z nieuprzejmych uwag i nerwowych reakcji. A jeśli się potkniesz, zastanów się, co spowodowało w tobie takie zachowanie. I z ufnością proś Jezusa, aby cię uzdrowił i pomógł ci zacząć od nowa. **Ps 86,1-6**

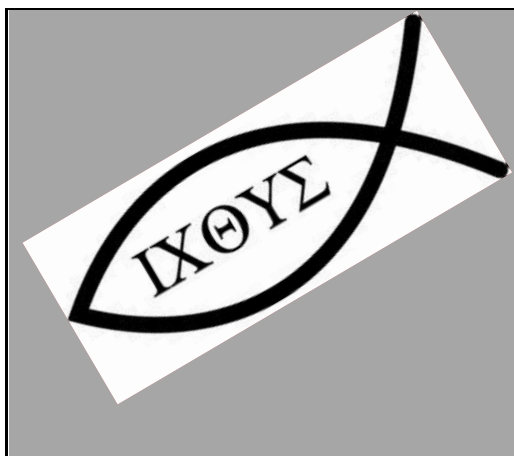
„Jezu, uzdrów moje serce, abym wypowiadał tylko słowa miłości, pokrzepienia i miłosierdzia”.

Łk 5,27-32

(27) Potem wyszedł i zobaczył celnika, imieniem Lewi, siedzącego w komorze celnej. Rzekł do niego: Pójdź za Mną. (28)

On zostawił wszystko, wstał i chodził za Nim.

(29) Potem Lewi wyprawił dla Niego wielkie przyjęcie u siebie w domu; a była spora liczba celników oraz innych, którzy zasiadali z nimi do stołu. (30) Na to szemrali faryzeusze i uczeni ich w Piśmie i mówili do Jego uczniów: Dlaczego jecie i pijecie z celnikami i grzesznikami? (31) Lecz Jezus im odpowiedział: Nie potrzebuję lekarza zdrowi, ale ci, którzy się źle mają. (32) **Nie przyszedłem wezwać do nawrócenia sprawiedliwych, lecz grzeszników.**

Szkoła

„SŁOWA BOŻEGO”

Niedziela

22 lutego 2026

Mt 4,1-11 (Biblia Tysiąclecia)

(1) Wtedy Duch wyprowadził Jezusa na pustynię, aby był kuszony przez diabła. (2) A gdy przepościł czterdzieści dni i czterdzieści nocy, odczuł w końcu głód. (3) Wtedy przystąpił kusiciel i rzekł do Niego: **Jeśli jesteś Synem Bożym**, powiedz, żeby te kamienie stały się chlebem.

(4) Lecz on mu odparł: **Napisane jest: Nie samym chlebem żyje człowiek, lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych.** (5) Wtedy wziął Go diabeł do Miasta Świętego, postawił na narożniku świątyni (6) i rzekł Mu: Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się w dół, jest przecież napisane: Aniołom swoim rozkaże o tobie, a na rękach nosić cię będą byś przypadkiem nie uraził swej nogi o kamień.

(7) Odrzekł mu Jezus: **Ale jest napisane także: Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego.** (8) Jeszcze raz wziął Go diabeł na bardzo wysoką górę, pokazał Mu wszystkie królestwa świata oraz ich przepych (9) i rzekł do Niego: Dam Ci to wszystko, jeśli upadniesz i oddasz mi pokłon.

(10) Na to odrzekł mu Jezus: Idź precz, szatanie! **Jest bowiem napisane: Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz.** (11) Wtedy opuścił Go diabeł, a oto aniołowie przystąpili i usługiwali Mu.

Medytacja z miesięcznika: „Słowo wśród nas”

- **Co to za Ojciec, który wysłał Syna na pustynię i każe mu tam głodować?**
- **Jeśli jesteś Synem Bożym, to wykorzystaj swoją moc, przemień kamienie w chleb!**

Taką przemyślną strategię zastosował diabeł, jakby licząc na to, że uda mu się zasiać w umyśle Jezusa ziarno zwątpienia w miłość i dobroć Boga. Gdyby zdołał zachwiać zaufaniem Jezusa do Ojca, to może odstąpiłby On od wierności i posłuszeństwa Ojcu?

Pokusy są coraz bardziej przewrotne aż do finalnej zagrywki: Bóg wcale Ci nie pomaga, pozostawia Cię tu na pastwę głodu i upokorzenia. Czy warto być Mu wiernym? Ja mogę dać Ci o wiele więcej, więc dlaczego nie miałbyś oddać mi pokłonu? To przecież niewiele ...

Jest to ta sama strategia, jaką zastosował wąż wobec Adama i Ewy: „**Czy rzeczywiście Bóg powiedział...?**” (Rdz 3,1).

Bóg wie, że jeśli zjecie ten owoc, będziecie tacy jak On. Zyskacie Jego moc, będziecie wiedzieć to, co On. Chce wam w tym przeszkodzić, żebyście Mu nie dorównali.

Ale tam, gdzie zawiedli nasi pierwsi rodzice, Jezus zwyciężył, a przez to otworzył także i nam drogę do zwycięstwa. Odparł diabelskie pokusy przy pomocy narzędzia, którym my także możemy się posłużyć.

Jest nim nasza wiara i mocne w niej trwanie. Po czterdziestu dniach przebywania na pustyni Jezus był głodny i wyczerpany, ale wiedział, czego Bóg od Niego oczekuje, toteż mocno przylgnął do Jego woli i Jego obietnic. Starcie zakończyło się zwycięstwem Jezusa.

Za każdym razem, gdy odrzucał perfidne słowa diabła, rozlegały się anielskie śpiewy niosące pociechę i wielbiące Boga. Ostatecznie był to przecież fragment walki dobra ze złem, walki złych mocy z Bożym planem zbawienia każdego człowieka.

- **Nie ludź się zatem, że w tym **Wielkim Poście** unikniesz pokus, nawet jeśli dotąd sądziłeś, że nie jesteś kuszony.**

Diabeł będzie próbował przekonać cię, że Bogu na tobie nie zależy lub że zachowywanie przykazań nie jest czymś ważnym i w niczym ci nie pomoże.

Nie wierz w to! Trwaj mocno w swoich wielkopostnych postanowieniach. Bądź wierny modlitwie. A jeśli zdarzy ci się upaść, pamiętaj, że wciąż jesteś dzieckiem Bożym. On cię kocha i zawsze jest gotów ci pomóc. Może nawet posłać anioła, aby cię pocieszył!

„Panie, umocnij mnie swoją łaską, abym w czasie **Wielkiego Postu mógł przezwyciężyć wszelkie pokusy”.**